

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΙΟΥΜΟΡ

ΤΟΥ ΟΥΓΙΑ ΡΟΤΖΕΡΣ

ΕΝ ΩΡΑ ΘΥΕΛΛΗΣ...

ΓΙΟΚΟΙΜΟΜΟΥΝ, όταν ξάπναι ξύπνια ακούγοντας πινιμένες κραυγές: «Μόρμιερ ! Μόρμιερ !»

Ακούγοντας τόνισμά μου άνακάθηρα στο κρεβάτι μου και ρώτησα:

— 'Αγλαία, έσύ με φωνάζεις ; Τι ένε ; Ποιά θρίσσορα ;

— Είμαι κλασμένη μέσα στο ντουλάπι ! άκούστηρε ή... γλακιιά φωνή της γυναικας μου... Πρέπει να ντρεπεσαι λίγο που κοιμάσαι, ενώ έξω χαλάει τόν

Μπουσουύμυ !... Άλλος κερανώς πάλλ !

— Ω ! Θεέ μου ! ξεφώνισε ή γυναίκα μου. Δέν θά ξεναδιώδης τό φός της ήμέρας !... Μά τί κάνεις ;... Μπρωστά στό πύλα στέκεσαι ;...

— Νά, αυτό άκούθεις είνε τό έργαλιον που κάνω αυτή τη στιγμή...!

— Τραβήξου !... Τραβήξου γρήγορα !... Άγνοεις λοιπόν ότι ό καλύτερος άγωγός τών κερανών είνε ή κηπιόδοχος τού τζακιού... Ποιά θρίσσορα τώρα ;

— Κοντά στό παράθυρο...
 — Σίγουρα τραβήθρες !... Καί τά μορά στην κοίνα τους ξέρουν άκόμα πώς είνε επανδυνωδέστατο να στέκεται κανείς κοντά τό παράθυρο έν ώρα θυέλλης... Τί έν' αυτό τό φρού - φρού ;
 — Έγώ τό κάνω.
 — Καί τί κάνεις ;
 — Προσπαθώ να θρώ τό πανταλόνι μου.
 — Θά τό φορέσης ;... Καί όμως ξέρεις πώς άνω οι επιστήμονες παραδέχονται, δυ τίποτε δεν τραβεί περισσότερο τόν κερανώ από τά μάλλινα ύφάσματα... Πώς ! Τραγουδής ;...
 — Μήπως μοιά απαγορεύεται κ' αυτό ;
 — Σου τό είπα εκάτό φορές ; τό τραγουδι προκαλεί κραδασμούς στην άτμόσφαιρα και... Μά γιατί άνοιξες αυτή την πόρτα, για όνομα τού Θεού ;
 — Δέν βλέπω τίποτε τό άποστο...
 — Τίποτε τό άποστο !... Μά ένε ό θάνατος ό ίδιος ! Κι' αυτού άκόμα που δέν καταγιόνονται καθόλου με τά ζητήματα αυτά, ξέρουν ότι με τό ν' άνοίγη κανείς μία πόρτα έν ώρα θυέλλης, δημιουργεί όρνια άέρος και προκαλεί τόν κερανώ. Κλείσε την γρήγορα ! Είνε τρομερό τό να θρυσσασαι κλεισμένη μέ'έναν τραβλό σε μία τόσο κρίσιμη στιγμή... Τί κάνεις πάλλ ;

κόσμο μία τρομερή καταγίδα...
 — Πώς μπορεί να ντρεπεται κανείς και στην όρα τού ύπνου του ; Αυτό είνε παράλογο...
 — Ω ! Άκούεις εκεί να μου αντίμιλάει σε μία τέτοια στιγμή !...
 — Αντιόμια που σου αντίμιληρα, άγαπητή μου φίλη, λιποθύμα πολύ και...
 — Μόρμιερ ;
 — Τι ένε πάλλ ;
 — Είσαι άκόμα στό κρεβάτι ;
 — Φυσικά.
 — Σίρια άμέσως !
 — Μά, άγάπη μου...
 — Όποτε λέξω !... Ξέρεις ότι δέν ύπάρχει πού επικίνδυνο μέρος σε όρα καταγίδος από τό κρεβάτι... Όλα τά διδία τό γραφουν αυτό...
 — Διάβolic !

Μά δέν πρόφτασα να τελειώσω τη λέξη μου, γιατί μία άστρατή έλαμψε, συνοδευμένη από μία βροντή κ' από ένα ξεφωνητό της γυναικας μου...
 — Νά τί κάνεις ! Νά τί κάνεις με τό να είσαι άσεβής και να προσφέρεις τόνισμα τού καθηραμένου σε μία τόσο τρομερή στιγμή...
 — Δέν είμαι καθόλου άσεβής... Τό ίδιο θά συνέβαινε και να μην είνε προσφέρει τό όνομα τού καθηραμένου. Μά...
 — Όραία !... Όραία !... Έξασκολούθησε τη φλυαρία σου !... Τι κάνεις εκεί ; Άνάβεις σάτο... Τράβηξέ τον λοιπόν όλότελα ;
 — Θεέ μου ! Τι κακό θρίσσορα σ' αυτό.

— Σβύσε το ! Σβύσε τού γρήγορα !... Ξέρεις καλά, ότι τίποτε δέν τραβεί τούς κερανώς, όσο τό φός !...
 — Μπούμ !... Μπούμ !... Μπούμ !... άκούστηρε εκείνη τη στιγμή ένας κερανώς.

— Άκούς ; ξεφώνισε ή 'Αγλαία μου, βλέπεις τί έκανες ;
 — Όχι, δέν βλέπω τίποτε... Ένα σάτο δέν μπορεί να προκαλέσει τόν κερανώ... Στοιχηματίζω γι' αυτό ότι θέλεις...
 — Θεέ μου !... Τέτοια ώρα κινδύνου μου μιλάει για στοιχημάτα !... Έκανες τουλάχιστον άπόψε την προσευχή σου ;
 — Σκόπενα να την κάνω, μά νόσταξα πολύ και την ξεχάσα...
 — Μπούμ !... Μπουουύμ !... Άλλος κερανώς άκούστηρε...
 — Είμαστε χαμένοι χωρίς έλπίδα σωτηρίας !... Πώς μπορείς να μη κάνης την προσευχή σου, άσεβέστατε, σε τέτοιες τρομερές στιγμές ;

— Η στιγμής δέν ήταν καθόλου τρομερές την ώρα που πλάγιασα. Δέν ύπνηξε ούτε ένα σύννεφο στον οφάνο... Ποιά μπορούσα να προβλέπω όλον αυτόν τόν... δοκιμασιμό... Δέν έξεις όσηο να με κατηγορής γι' αυτή τη μικρή παράλειψή... Είνε ένα πράγμα που μου συμβαίνει σπανιότατα, δέν ξεχάσα να κάνω ούτε μία φορά την προσευχή μου από τότε που έγινε ό τελευταίος σεισμός και τόν άπέδωσες στην παράλειψή μου αυτή...
 — Ξέρωσες τόν κίτρινο πυρετό ;...
 — Είνε παράλογο τό να θέλεις να φορτώσης στη ράχη μου και τόν κίτρινο πυρετό... Μά παράλειψες τών δημοσκευαζών μου καθηκόντων δέν μουσκέτινά ή αντίχτυπο ως τά δάτη της 'Αφρικής. Παράδειγμα τό σεσάο γιατί έγινε στα περίχωρα, μά δέν μπορείς να με θεωρής υπέυθυνο για όλες τις πληγές τού Φαραώ !...

Κι' άφρα τό Ροζέβελ να τίς....

— Μόρμιερ, δόσε μου ένα κερι και τό βιβλίο που έχω άπείνω στό πύλα... Γράφει πώς να φυλαγώμαστε έν ώρα θυέλλης.
 — Ίκανοποίησα την έπιθυμία της κ' έτσι θάρκα μία στιγμή ήσυχίας. Μά σε λίγο άκουσα πάλλ την πινιμένη φωνή της 'Αγλαίας μου:

— Μόρμιερ, τί είνε ;
 — Τίποτε... Ό γάτος...
 — Καί τό λές από τίποτε ; 'Ο γάτος ! 'Ω ! καταστροφή !... Πιάσε τον και κλείσε τον στό δωμάτιο της τουαλέτας. Γρήγορα, φίλε μου, γιατί ό γάτος είνε γεμάτος ήλεκτρισμό... Είμαι σίγουρη, ότι τό μάλλιό μου θ' άσπρίσουν από τούς άποψιμούς κινδύνους.
 — Ξετέλεσα και την έπιθυμία της αυτή, σκονταρτώντας στό πέρασμά μου σε κάθε είδους άνακείμενα και σκατετώντας τό κορμί μου. Τέλος καταρτήσα να κλειδώσω τό γάτο.
 — Μά την ίδια στιγμή, ή γυναίκα μου μοιά φώναξε:

— Μόρμιερ, τό βιβλίο θεοάδωνι ότι ό πιο σίγουρος τρόπος για να προφυλαχτή κανείς κατά τών κερανών, είνε να στέκεται βήθος στη μέση τού δωματίου έναντι σε μία καρέκλα της άκείας τά πόδια άσωμιπών σε σώματα δυσηλετραγωγά... Για να τό πετύχης αυτό, πρέπει να βάλης τά πόδια της καρέκλας μέσα σε τέσσερα κοτήρια...
 — Μπουουύμ !... Καινούργιος κερανώς πάλλ !
 — Βιάσου πριν σε χτυπήσει κανένας κερανώς...
 — Ξετέλεσα τις πρώτες αυτές όδη-

Τό νέον έρωτικόν άριστούργημα τού Δουμά (πατρός),
ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ
 θά κυκλοφορήσει τό Σάββατον, 16 Νοεμβρίου.
 Τό δελτίον τών βιβλίων, τά όποια προσφέρει ως δωρον τό «Μπουκέτο» στους άναγνώστας του, δημοσιεύεται στην τελευταία σελίδα τών διαφημισζών.

— Ξέρωσες τόν κίτρινο πυρετό ;...
 — Είνε παράλογο τό να θέλεις να φορτώσης στη ράχη μου και τόν κίτρινο πυρετό... Μά παράλειψες τών δημοσκευαζών μου καθηκόντων δέν μουσκέτινά ή αντίχτυπο ως τά δάτη της 'Αφρικής. Παράδειγμα τό σεσάο γιατί έγινε στα περίχωρα, μά δέν μπορείς να με θεωρής υπέυθυνο για όλες τις πληγές τού Φαραώ !...

γίες της γυναίκας μου και περιμένα καινούργιος.

— Το βιβλίο γράφει ακόμα ότι κατά τη διάρκεια της θηλής πρέπει να μην αποχωρίζεται κανείς από διάφορα μεταλλικά αντικείμενα, όπως π. χ. φαρμάκια, κλειδιά, αλυσίδες, δαχτυλίδια κ.λπ. και να στέκεται κανείς δε μέρη, όπου υπάρχουν πολλά μέταλλα. Στην περίπτωση αυτή, τα μέταλλα παίζουν ρόλο αλκτριεραίνου... Γι' αυτό σ' συμβουλεύω να σκεπάζεις το κεφάλι σου μ' ένα καζάνι.

— Πήρα το καζάνι το φόρεσα.

— Μόρμωρο, εξασολούνησε η γυναίκα μου, πρέπει τώρα να προστατεύεις κι τη μέση σου. Φόρεσε το σπαθί που είχες ως ξερδός αζιαματικός.

— Υπάκουσα.

— Τώρα πρέπει να βρούμε τρόπο να προστατεύεις και τα πόδια σου. Φόρεσε τα σπαρούνα σου.

— Μή έχοντας τί άλλο να κάνω, υπάκουσα πάλι.

— Μόρμωρο, το βιβλίο γράφει, ότι πρέπει να χτυπάμε καυτώνες κατά τη διάρκεια της θηλής, γιατί το ρεύμα που σχηματίζει ή καθυστερούσινά ανεμακρινά την άστροτή.

— Είπασι σύγυρη ότι...

— Φίλε μου, άς μη χάνουμε καιρό σ' ελόρη. Πήγανω να φέρω το κούβουνο του φαγητού... Είπε στο χάλι... Γρήγορα... Γρήγορα!

— Ακολούθησα κατά γράμμα τις οδηγίες της γυναίκας μου.

— Άνεδασιμένος σ' ένα καρέκλα, χτυπούσα επί δέκα λεπτά αδιάκοπα αυτό το κούβουνο, όταν ξαφνικά τα παντζούρια άνοιξαν άπύσχα, ένα φανάρι φώτισε δλο το δωμάτιο και μιά φωνή άκούστηκε:

— Τι διάβολο κάνετε εδώ;

— Το άνοιγμα του παραθύρου γέμισε άμέσως από κεφάλια ανθρώπων, των όποιων τα μάτια κύτταζαν περίεργα την ποικιλία μου και τα πολεμικά μου έξαρτήματα.

— Άφησα το κούβουνο να μου πέσει και, σαστισμένος, πήδησα από την καρέκλα μου τραυλίζοντας:

— Προσπαθώ να φυλαχτώ από τη θύελλα.

— Από τη θύελλα... Μά τραυλάθηκα; ... 'Ο αδρανός είνε ξάστερος, υπέροχος, χωρίς το παραμικρό σιννε...

— Κότταξα έξω τον αδρανό και για μιά στιγμή έβλεπα την όμωλιά μου. Την ξαναβρήκα ώστόσο για να πώ:

— Πραγματικά, κοντεύω να τραυλώθω... Και όμως είδαμε καθαρά την λάμψη των άστρων και άκούσαμε τον κρότο των κεραιών...

— Οι άγαθοί έξείναι άνθρωποι έσκασαν στα γέλια.

— Χά! Χά! ετε κάταος άπ' ατόους. "Αν άνοιγατε τα παραθύρο σας θα ήναζάσατε άμέσως... "Η λάμψεις κ' οι κρότοι που σ' άνησύρησαν προσεχόντουσαν από τις κανονές που μηχανώνουσαν προς τμήνη της έκλογής του πρόδρου Ρουζβέλτ...

— Ούφ, άδωφρέ! Αυτό ήταν; Παλάγισα κ' έγώ, άναηρα την πίστα μου κ' άβρησα τον Ρουζβέλτ να τις φέρνη!...

ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΝΑΧΩ ΝΑ ΛΕΩ...

"Όλο να λές, πώς έρχεσαι κι' όμως ν' άργης να φτάνη, δλο να λέω στις προσευχές ενάρθης με το καλό, κι' ενώ σ'ό θάσος στο νησί σου άκόμα να με κάνη; να ηργαιεύερωμαι άδικα σ'ό μύλο, στο γιάλο. Κι' εκεί, που λέω, πώς θα σ'ε δώ να ζαγανιάς στο δρόμο κι' ενώ τρεχάτος θάρχωμαι για να σ' άγκαλιαστό να παίρνω γράμμα ζαφνικά άπ' το γέρο ταχυδρόμο και να γυρίζω σ'όπτι μου με πρόσωπο σκυρτό. Και να μου γράφης με καιμό μαζύ και νυσταγία, πόσο η ζωή είνε πληχτική σ'α μακρυνά νησιά κι' όμως να μένης, θρίσκοντας κάποια δικιολογία: πότε, πώς έχει τρικιμιά και φουσκοθαλασιά, πότε, πώς πλοίο δέν πέρασε καθόλου άπ' το νησί σου, πότε, πώς δέν το πρόφτασες γιατί άργησες πολύ και πάντα κάτι το έκτακτο, παρά τη θέλησί σου, να φέρνη σ'ό ταξίδι σου καινούργια άναβολή. Κι' έτσι, όσο κι' άν της μοναξιάς τόν πόνο μου θ' αυξάνη, τόν έρχομό σου μ' άπύστη χαρά θά λαχταρώ... δλο να λές, πώς έρχεσαι κι' όμως ν' άργης να φτάνη νάχω να λέω κι' έγώ ό φτωχός, πως κάποιον καρτερώ... (Κηφισιά 1935)

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τά 15 τηλεγραμμά καλώδια που διέρχονται τόν 'Ατλαντικό 'Ωκεανό σπαζώνουν 17.000.000 λιρών!

— Το ταχύτερο σαλγάρα άναίνει άπόστασι ενός μιλλίον μέσα σ'... δέκα τέσσερες ημέρες!

— Τά σπυροσομακά τούβελ στην 'Αγγλία, έχουν συνολικά 150 μιλλίον μίρος, ή κατασκευή τους δέ έστοιχίσε 3 έκατομμύρια λιρών.

— 'Ο φηλοδίκης Νίλον ύποστηρίξει ότι ή προϊστορική φάλανα ζούγης, 100 τόνους, ήτοι 112.000 κιλά.

— Άπλάδη μιά φάλανα ζούγης δσο ζούγισον 80 έλέφαντες μαζύ ή 400 βόδια!

— Σήμερα όμως τό μεγαλύτερο βάρος μιάς φάλανας φτάνει μόνον τούς 20 τόνους.

— Ένας παλάζιον, τρώομος ενός αούλου της 'Αμερικής, υπέβαλε σ'ούς άρμόβιους μιά έφευρή του.

— Επρότανε ενλάδη έπας καλύπτουν τά τρώγμια μ' ένα λεπτό στρώμα... βερνίκιού!

— Τό βερνίκι, ύποστηρίξει, προφάσσει να τρώομα από την έλδρασι τού άέρος και σκεπάζει από την άποσύνδ...

— 'Η έφευρης αυτή τού 'Αμερικανού φρενοβλάουδ δέν είνε καθόλου έξωφρενηκή και ίσως τμή ής έφαιμογία.

— Τελευταίως έμωον στην 'Αγγλία δομίες και άπεδειχθη ότι τα λανά ίο-σποφόρον μορουν κάλλιστα ν' άντανασταθούν με πεπεσμένο ζάοτη.

— Σ' άνθρακομαζαία τού Κιάρδης γάθε άλογο μεταφέρει την ήμέρα 30 φορτίματα κάρβουνο από τις ύπόγειες σ'ούς στο μέρος όπου γίνεται τό ξερδούομα.

— Λόγω της καλύτερης έργασίας των τ' άλογα έχουν σινηθίσει τόσο πολύ στη δουλειά τους, ώστε μόλις μεταφέρουν και τό τρακωστό φορτίο των ανθρώπων θάγουν μόνα τους τόν χάλινό με τόν άπαιον είνε διαμεία στο κάρρο και τραβούν κατ' ύθείαν για τό σταβίλο τους.

— Σ' ένα τυπογραφείο τού 'Αγίου Φραγκίσκου στην 'Αμερική, έχρησιμοποίησαν, πάλια ποτέ, για να τυπωθούν μιά έφημερίδα, άντι χαρτίου, υλόκληρά τόπα άστρου υφάσματος!

— Αυτό τό άπίστευτο έγινε, όταν ή πόλις είχε καταστραφή — τόν περσιμένον αίωνα — από... ά τρωματική πυρκαϊά. 'Ολες ή άποθήρες τού χαρτίου είχαν καιη και ό έκλότης της έφημερίδος που ήθελε άποσώδρησε, να καλοορηγήση το φύλλο του, δέν έδίστασε να μεταεφεριστή άσπρο πανί.

— Στην πόλι Ούάσινγκτον της Βορείου 'Αμερικής ύπάρχει κάποιος βιοηγόρος, ό όποιος διατηρεί κα... γραφείο, σινοκασίον, άπ' τό όποιο κερδίζει άρκετά χρήματα.

— 'Ιδού ή ρεαλίτα, την όποια δημοσιεύει στις έφημερίδες ό πολυτεχνίτης αυτός βιοηγόρος:

«'Αν ένας άνδρας είνε έρωτευμένος, αυτό θεσάια είνε δική του δουλειά.

»'Αν μιά γυναίκα είνε έρωτισμένη είνε έπίσης δική της δουλειά.

»'Αν δμως σκοπεύουν να παντρευτούν, είνε δική μου δουλειά. Σπεύσατε λοιπόν στο γραφείο μου, δδός δείνα κ.λπ. κ.λπ.»

— Μιά 'Αγγλίδα, ή Έλεν Γκούντλεϊ, κλέφτηκε τελευταίως μέσα από τό Λονδίνο, από έναν 'Εμίρη, τόν όποιον είχε γνωρίσει στον Λίβανο, όταν με τόν άντρα της περιώδανω τά μέρη ενείνα.

— 'Η άπαγογή έγινε με δλη την άνταλοκή γραμμάκττητα: Καβάλλα κ' οι δυο έρρασαί πάνω σ' ένα άλογο, δίσταζαν τούς δρόμους τού Λονδίνου π'ε μεταμεσούσινάτες φρες, ενώ ό πόλιωιαν τρωιαημένιοι σφύριζαν κωμίζοντας τους για κλέφτες!...

— Στην 'Αγγλία ύπάρχουν 268.650 φαράδες, οι όποιοι εισπράττων κάθε χρόνο από τά φάρια που πένουν καί πωλούν 24 έκατομ. λίρες.

— Τά λαχεία ένεφανίσθησαν για πρώτη φορά στην Εύρώπη τόν 16ον αίωνα.

— 'Η κλήρωσις τού πρώτου λαχείου έγινε τό 1569 στο Λονδίνο, τό περισομα δέ εκ της πωλήσεως;μετά την διανομή των κερδών σ'ούς τυχερούς, χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή τού λιμενός.

— 'Η νυκτερίδες της Νοτίου 'Αμερικής έχουν μέγεθος... κόττα; και φτερά τους, όταν είνε άνομιμένα, φτάνουν σ'ε μήκος 10 έως 10 πόντους. Φτ.ρουζώνουν αδιάκοπα στο σκατόν και έπιτίθενται καί εναντίον των ανθρώπων τών όποιων ροφούν τό αίμα. 'Η νυκτερίδες αυτές είνε γνωστές με τό όνομα «Βαμπίρ» - βερνίκιόσε.